Ч. 256 (12.622). Львів, неділя 16. листопада 1930. Poeztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

11 Число Українського і Білоруського Виборчого Бльоку **11**

Напередодні.

Львів, 14. листопада 1930.

Напередодні виборів до третього конституційного польського сойму стоїмо окутані ще більшою темрявою, ніж були першого дня після розвязання сойму. Коли з самого початку всім нам, що орієнтуємося у настроях польського громадянства й непольських народів у Польщі, здавалося, що чейже демократичні пятиприкметникові вибори мусять дати величезну переваґу опозиційним партіям, то після пізніших випадків, звязаних безпосередньо чи посередньо з виборчим періодом, ми змінили свій погляд і по-широму признали, що дійсно ББ буде мати 300 мандатів. На це пересвідчення вплинуло масове уневажнення опозиційних лист, а поглибили його ті звістки, які щоденно від тижнів читаємо у всіх часописах, які у Польщі виходять, за вимком лише санаційної преси, яка є вдоволеною і нічого особливого у нинішніх виборчих відносинах не бачить. Згоджуємося нині з „Роботніком“, який також признав глибокий зміст заяви одного достойника, що „ББ програти у цих виборах *не може*“. Вийде, значить, ББ з оцих виборів „переможцем“ і — заініціює нову еру в житті польської держави. Але яку — над цим висить заслона тайни.

Не належимо до оптимістів, які покликуються на приповідку, що в кожному лиху є дещо доброго, та з виборчої „побіди“ одиноки сподіваються того добра, якому на імя „спокій“. Люди тужать за „спокоєм“ і гадають, що спокій буде тоді, коли лише одна сторона матиме голос, а всі інші взагалі не будуть допущені до слова. Віра у такий спокій мусить бути получена з великим довірям до тої сторони, яка єдино буде промовляти і — ділати. Погляньмо спокійно і безпристрасно назад, на ті 4 з половиною років, які ділять нас від травневого перевороту і спитаймо по-широму, чи можна вірити, що саме тепер, аж після тої другої „побіди“ виборчої, прийде благодатний „спокій“, якого трудно було зазнати за весь час після справжньої побіди першої, у травні 1926 році? І длятого ми не уявляємо собі, якого характеру мав би бути той „спокій“, які *діла* нових переможців його запевнилиб.

Очевидно, що напередодні виборів можна вже снувати деякі виборчі гороскопи, але не можна орудувати фоктичними даними, які принесе завтрашній день. Кожна безпосередня зустріч з масами є завжди ризиком, яке може принести найбільш несподівані висліди. І длятого теза, поставлена згаданим достойником, що — мовляв — одинка програти „не може“, є таки *не вважаючи на все* до останньої хвилини лише гіпотезою. Тому теж навіть усі ми, які згори признали новому клюбові ББ у будучому соймі 300 мандатів чи може ще більше, ждемо висліду виборів з найбільшим зацікавленням, з яким лише можна слідкувати розвиток подій справді небуденного значіння. Бо одно не підлягає сумнівові: що ті вибори, які завтра відбудуться у Польщі, не будуть таким собі звичайним придорожним стовпом на рівному й гладкому шляху парляментарного життя польської республики; вони безумовно, без огляду на свій вислід, матимуть значіння переломове.

Для нас, українців, не є річю байдужою, як далі розвинеться змагання внутрі самого польського табору, хто з суперників до влади виграє та хто програє і наскільки ця перемога чи програна буде трівка. І суспільно-політична диференціяція у польському громадянстві зайшла задалеко і ми теж не можемо в нашій політичній тактиці оперувати катеґоріями занадто загальниковими й широкими, щоби поважно погоджуватися з поглядом деяких рядових громадян, що, мовляв, українцям усе одно, хто з польських ґруп чи партій стоїть при кермі влади, бо нібн й так положення українців „не зміниться“. Це занадто плоске трактування справи, з яким, як кажемо, не можна поважно й беззастережно погодитися. Однак правдою є, що питання, хто є у Польщі при владі, не є для нас *найважніше;* суттєвою річю є, який курс національної політики дана влада приймає і до нас, українців, приноровлює. І ось саме під цим оглядом ми не знаємо сьогодні абсолютно нічого, ми стоїмо перед повною загадкою і всі розумові спроби загадку цю розвязати — розбиваються об ріжні найбільш суперечні моменти вчорашнього і нинішнього політичного дня.

Жити і працювати серед вічної непевности й неясности — річ дуже важка. Гадаємо теж, що й ніяка влада не може обмежитися до того, щоби в такій ділянці, як національна політика, лише раз-у-раз заскакувати міліони чужонаціональних громадян держави щораз новими абсолютно незрозумілими несподіванками. Длятого напередодні виборів найбільшою нашою турботою є, щоби ці вибори прояснили нам врешті таємний, непроглядною мрякою сповитий овид офіціяльної польської національної політики: які її пляни і заміри, які її цілі, до чого змагали всі останні її загадкові посунення. Гадаємо, що не лише булоб новим великим ускладненням ситуації для нас, але було би траґедією і для польської держави, коли би ми даремне ждали відповіди на ці питання та коли би й надалі проблеми національної політики плавали у сфері питайників і експериментів.

Українці міста Львова!

Сповніть свій обовязок!

Вибори, напередодні яких стоїмо, мають для цілого нашого народу величезне значіння, що й відмічено в цілій низці статтей нашого щоденника. Не менша, коли не більша вага теперішніх виборів для українського населення столиці нашого краю.

Зайва річ розводитися на тему значіння й ваги цих виборів для львівських українців. Мусимо собі усвідомити всі, що при виборах маємо ствердити, що ми тут у Львові не є ніякою причіпкою до чужого воза, що ми тут творимо силу, якої прав ніхто не смів би нехтувати, з якою всі мусілиб рахуватися. Словом: масовою участю у виборах повинні ми заманіфестувати національний характер нашого міста, як повні й рівноправні співгромадяни, нарівні з поляками й жидами. А ця наша маніфестація матиме тільки тоді успіх, коли все без вимки наше населення у Львові ставиться як один муж до виборчої урни і голосуватиме на листу Українського й Білоруського Виборчого Бльоку ч. 11.

Не зражуймося нічим, не зражуймося й тим, що багатьом нашим людям у Львові заквестіоновано їх виборче право. Всі до одного виборці-українці повинні явитися завтра до голосування і голосувати на список ч. 11. Ті, яким з якихнебудь причин квестіоновано їх виборче право, повинні взяти з собою конче якийсь до-

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 7. listopada 1930 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 246 (12612) czasop. „Dilo“ z daty Lwów dnia 4. listopada 1930 r. do Sygn. VI. I. Pr. 303/30 na posiedzeniu niejawnem w dniu 7. listopada 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 3. listopada 1930 r. przez Prokur. Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 246 12.612) z daty Lwów dnia 4 listopada 1930 r. zawierającego 1) w artykule pt. „Nowynky“ a to „Studencka dola“, w ustępie od słów „i taki“ do „szopky“ znamiona występku z § 300 uk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego Zarazem wydaje się odpowiedzial. redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie Niewykonanie tego zakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 grudnia Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 Dzpp. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. II. Natomiast uchyla się dokonaną dnia 3 listopada 1930 r. przez Prokuratora Sądu okr. konfiskatę artykułu pt. „Ostanni wisty“ w ustępie od słów „Na szkilnim“ do „akcji“, oraz ustępu zawartego w artykule pt. „Nowynky“ od słów „Ne lubyt“ do „aresztowano“ zamieszczonych w czasopiśmie „Dilo“ z daty Lwów dnia 4 listopada 1930 r. Nr. 246 (12612). Uzasadnienie: I. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej ustępu artykułu ma na celu wywołać wzgardę i nienawiść do administracji Państwa, co odpowiada znamionom występku z § 300 uk. Według §§ 487 489, 493 pk. oraz §§ 36 137 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. II. Ponieważ w artykułach wymienionych ad II. nie znachodzą znamiona jakiegokolwiek przestępstwa, należało konfiskatę uchylić.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność: (підпис нечиткий).
starszy sekretarz.

кумент (по змозі з фотографією), піти з ним перед виборчу комісію і домагатися допущення до голосування. Ніхто й нічим не може відмовитися від виконання свого громадянського обовязку!

Пригадуємо, що при попередніх виборах у Львові (в 1928 р.) впало на ріжні листи кругло 12.000 українських голосів, з того на 18-ку 9.617 голосів. Тепер, коли до міста Львова прилучено всі підміські громади, в яких відсоток українського населення значно вищий, як у самому місті, число українських голосів повинно дати ще вищу цифру. Тому злочин супроти рідної справи доконує той український громадянин і та українська громадянка, які з тих чи інших причин відмовляються від участи у виборах, або — що ще сумніше! — збираються голосувати на не-українську листу.

Українці міста Львова! На вас спрямовані очі цілого краю, від вас тільки залежить, аби наше населення у Львові від імени цілого українського народу в Польщі заманіфестувало високу національну свідомість, дисциплінованість і солідарність і тимсамим скріпило свою повагу і престіж у столиці краю.

Сповніть усі як один свій національний обовязок! Голосуйте на листу Українського й Білоруського Виборчого Бльоку число 11 і заохочуйте до того всіх своїх близьких, приятелів і знайомих!

Хай живе число 11!

РЕЄСТРАЦІЯ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ, ВДІВ та СИРІТ.

З днем 31. грудня 1930 р. минає речинець, до якого всі воєнні інваліди вдови та сироти можуть зголосити свої претенсії до держави в справі забезпечення (ренти).

Інваліди (дотепер незареєстровані) повинні зголошуватися до „Урядів для Справ Інвалідів Воєнних при старостах". Вдови та сироти до „Ізби Скарбової (Виділ Емеритур і Рент)" у Кракові, вул. Ґродзка ч. 65.

Від кінця 1930 року згадані уряди зголошень не будуть приймати.

УКТОДІ, Львів, Руська 3/II.

В 500-ліття смерти Витовта.

Свято роковин смерти в. кн. Витовта у Вильні.

Цього року минуло 500 літ від хвилі, коли помер великий литовський князь Витовт. Помер він у Троках 27. жовтня 1430 р., а тіло його спроваджено до виленської катедри 7-го листопада того-ж року.

Для вшанування памяти того великого мужа, „некоронованого короля Литви", для гідного відсвяткування тих сумних, але великих роковин, завязався у Вильні литовсько-білоруський комітет, який справно та енерґійно занявся приготуванням до свята. І завдяки тій справности та енерґії комітету свято могло відбутися в заздалегідь означеному речинці — 27. жовтня ц. р. і випало поважно, а при тім дуже по-родинному.

Торжество почалося богослуженням в литовській церкві св. Миколая, яке попередило відслонення і посвячення великого й дуже гарно виконаного з бронзу погруддя в. кн. Витовта. Дійсне місце для такого гарного памятника було би в катедрі, але на це не згодилася капітула, яка вважала за невідповідне, щоб погруддя фундатора катедри находилося в ній.

Після богослуження виголосив проповідь по литовськи о. Чибірас, а по нім сказав проповідь по білоруськи о. Ґодлевський, відомий діяч на білоруській ниві. Церква була переповнена людьми. Литовські пластуни держали порядок.

Ще більші маси людей зібралися на академії, яку уладжено тогож дня в салі „Апольо" в 7. год. вечором. На естраді, гарно прибраній емблемами Литви та Білоруси, на тлі ґіпсового погруддя в. кн. Витовта, засіла президія обходового комітету під проводом дир. Шикснїса. Програма академії складалася з двох частей: з рефератів і концерту. Реферат по литовськи читали: о. Кравяліс та д-р Ольсейко, а по білоруськи о. Станкевич. Концерт становили: співи (хор і сольо), орхестра і деклямації.

Підчеркнути тут треба, що в святі тім брали участь також і **українці**. Натомість поляки офіціяльно участи в святі не брали.

Безпосередньо по академії відбувся в готелі „Жоржа" равт. Тут щойно докладніше можна було зорієнтуватися, хто і в якій скількости бере участь у святі; тут також чули ми цілу низку промов, які не могли бути виголошені на академії з ріжних причин. Промовляли литовці, білорусини, українці, німці, жиди (всіх напрямів) і навіть поляки; однак останні називали себе литовцями. (Треба тямити, що тут це є можливе, бо тут спеціяльні відносини). Поляки піддержували потребу „зґоди" і „кохаймисен". З українців промовляв п. Захар Вацик і п. О. Кладочний. Відчитано також телеграми, які на свято прислали м. ін. „Просвіта" і д-р Дм. Левицький як представник УНДО. Телеграми ці принято бурею оплесків. Після того п. О. Кладочний поставив внесення, щоби всі присутні вшанували память тих, які терплять за ідеї, що їх реалізував великий Витовт. У відповідь на це всі, не виключаючи й поляків, встали зі своїх місць і хвилину в салі панувала повна тиша. Відтак відспівано народній гимн литовський, білоруський і український. Тим закінчилося свято.

Додати тут треба, що це свято було одним з етапів скріплення приязни між литовцями й білорусами та українцями, а також нагодою до заманіфестування їх спільних інтересів на шляху до завтрішнього кращого.

С. Кіт.

Вильно, 8. XI. 1930 р.

Характеристичне рішення.

Пацифікаційні вістки перед судом.

„Гром. Голос" в числі 45. з 15. листопада ц. р. приносить звідомлення з розправи перед львівським судом, яка відбулася наслідком спротиву редакції проти конфіскати „Гр. Гол." ч. 39 і 40. Передруковуємо дословно ту частину звідомлення, яка не підпала конфіскаті:

„Дня 6. листопада ц. р. відбулася публична розправа „Громадського Голосу" перед окружним карним судом у Львові. Розправа була назначена наслідком спротиву проти конфіскати „Громадського Голосу" ч. 39 і 40 з цього року. Сконфісковані були статті п. н. „Пацифікація", „Образки з пацифікації", „Комунікат" (трьох партій у справі пацифікаційних відділів), „Як давним давно бувало" і „Народе український" (частина виборчої відозви 11-ки).

„Заступник видавництва член управи кооп. „Громада" п. М. Стахів, виказував у спротиві проти конфіскати ч. 39-го, що конфіската не опирається на ніякій правній підставі. (Дальше сконфісковано 44 рядки, в яких подані мотиви спротиву видавництва).

„Прокураторія спротивилася внесенню на переведення доказу правди, бо для справи це не має значіння. Крім того прокуратор заявив, що ці описи є мішені для шкодження польській державі за границею.

„Суд відкинув внесення видавництва на переведення доказу правди тому, що доказ правди є для самої справи *без значіння („неістотни")*. Разом з тим суд затвердив конфіскату в цілости.

„Таксамо суд відкинув внесення на переведення доказу правди в справі конфіскати описів пацифікації з ч. 40-го, затверджуючи конфіскату за § 300 к. з. Натомість суд зняв частинну конфіскату з виборчої відозви.

„Проти обох постанов, затверджуючих конфіскату, зголосив заступник видавництва зажалення до Апеляційного Суду.

„Розправа тревала з малою перервою від год. 9-ої до 13.30".

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З 16. ЛИСТОПАДА 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 59)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

IX.

Продаватимеш порцеляну.

Коли я прочитав останній рядок своєї поеми, Якимцьо встав захоплений, щоби заплескати в долоні. Але коли побачив зачудовані обличчя присутніх добряг, задубів.

Думаю, що якби вогнений кінь Апокаліпси віхав на середину кремового сальону, то гості здивувалися би менше, як на вид мого Синього Метелика. Панство Пасожони і Фужери гляділи на мене з витріщеними очима. Родина Феруя давала собі якісь знаки. Ніхто не сказав ні слова. Можете уявити собі мій настрій.

Аж нараз серед цієї тиші серед загального збентеження, один безбарвний холодний голос, беззвучний, немов голос марева, вийшов зпоза фортепяну і пройняв мене холодом. Уперше від десяти літ почули голос поважного Лялюета з пташиною головою:

— Я дуже задоволений, що вбили цього Метелика — сказав чудак, погризуючи свій цукор. — Я не люблю Метеликів.

Всі розсміялися. Тоді почалася дискусія над моєю поемою. Член гуртка поетів уважав, що мій твір занадто довгий і радив, щоби скоротити його до одної або двох пісеньок в чисто французькому дусі. Учений природник звернув мені увагу, що Зозульки мають крила і тому моя історія зовсім неймовірна. Феруя твердив, що десь уже читав ту історію. Якимцьо сказав мені нишком: „Не слухай їх усіх, це архитвір". Сам Перрот не казав нічого; виглядало, що був дуже занятий. Можливо, що цей добрий хлопище, сидячи поруч своєї доньки, відчув тремтіння її ніжної руки або перехопив занадто палкий її погляд. Всеж таки — треба вам знати! — Перрот виглядав цього дня дуже дивно і весь вечір наче приклеївся до своєї доньки, так, що я не міг ні словом перекинутися з чорними очима. Тому і відійшов я дуже скоро, не вислухавши нової пісні члена гуртка поетів, який цього не вибачив мені ніколи.

Два дні після цієї славної лектури, я дістав від Камілі короткий, але пророчистий білет: „Приходіть зараз, мій батько знає все". А в самому низу листка чорні очі підписали: „Я вас кохаю".

Признаюся, що ця велика новина счудувала мене. Від двох днів я бігав зі своїм рукописом по видавцях і менше думав про чорні очі як про свою поему. Крім цього я не мав найменшої охоти розмовляти з цим грубим міщанином. Тому без огляду на палкий поклик чорних очей, я не вертався **туди** якийсь час, кажучи собі нишком: „Піду, аж коли продам свою поему". На лихо я не продав.

У тих часах — я не знаю чи й нині справа стоїть так само — панове видавці були дуже чемні, дуже мягкі, з широким жестом, але мали одну головну хибу: їх не можна було застати дома. Ці панове, зовсім так само як деякі дрібні зорі, які можна бачити тільки через астрономічні люнети в обсерваторії, для загалу були незримі. В якійнебудь годині ви прийшли, а вам казали зайти іншим разом...

Боже мій, Боже! скільки книгарень я відвідав, скільки скляних дверей відчинив, скільки книгарських виставок оглянув з тремтючим серцем: „увійти, чи ні?" Там, у середині, було тепло, там чути було запах свіжого задрукованого паперу, там вешталося багато лисих панів, дуже зайнятих які з висоти своєї конторки чи подвійної драбинки, давали відповіді. Та самого видавця не було видко ніколи... Що вечора вертався я до хати сумний, утомлений і зденервований. Якимцьо потішав мене:

„Бодрися, завтра будеш мати більше щастя"!

І на другий день я з рукописом під пахою починав новий наступ. З кожним днем він видавався мені тяжчим, настирливішим. Спочатку я носив його як нову парасолю, під пахою, але згодом я почав його соромитися, звивав його на грудях, зачинивши на всі гудзики свою блюзку.

Так минув тиждень. Коли прийшла неділя, Якимцьо, як звичайно пішов на обід до Перротів, але сам. Я так утомився своєю ловлею за невидимими зорями, що весь день пролежав на ліжку. Коли прийшов вечір, Якимцьо сів біля мене і докоряв мені мягко:

— Слухай, ти робиш недобре, що **туди** не ходиш! чорні очі плачуть, вони нещасливі, просто вянуть, що тебе не бачуть. Ми весь вечір розмовляли про тебе. Ех, ти вітрогоне! якби ти знав, як вона тебе кохає...

І кажучи це мав сльози в очах.

— А старий? — спитав я з острахом — що він на це?

— Нічого... він був тільки трохи здивований, що не приходиш. Та ти мусиш піти, правда, ти підеш?

— Завтра, Якимцю; обіцюю тобі.

Підчас нашої розмови Біла Зозуля вернулася до хати і почала виводити своє безконечне: „тольокототініян, тольокототініян..."

Якимцьо почав сміятися.

— Ти не знаєш — сказав я пошепки — чорні очі є заздрі за нашу сусідку. Уявляють собі, що це їх суперниця. Я даремне старався виснити, хто вона така, але мене й не слухали. Чорні очі заздрі за Білу Зозулю, чи не є це смішне?

І я пробував сміятися за ним, але одночасно соромився, коли згадав, що це моя вина.

(Продовження буде.)

Привілей українців у Б. Б.

Цікава відозва.

Одинка — після упертого заперечування існування українців у Польщі не лише раптом відкрила їх, але й відразу створила для них спеціяльний „Український Безпартійний Табор Співпраці з Урядом". Рішила, що краще промовляти до „наших" як до „українських" селян, робітників і т. д. Отже появився такий „табор". Видко і це потрібне, бо звичайне „ББ" може не промовити українцеві до серця.

Вправді „Український Безп. Табор" і т. д. є видумкою, але відозва, яка підписана тим „табором", є дійсністю. До того цікавою дійсністю, з якою варта познайомитись як з документом часу. Ось більша частина цієї відозви:

„До наших Селян, Робітників і Трудової Інтелігенції!

Ні одному Українцеви не повинно бути байдуже, які представники мають увійти до Законодатних тіл: чи мають туди увійти льояльні горожане Держави, які будуть представляти правдиво-мирно настроєні народні маси, чи мають туди увійти партійники, шкідники на здоровому організмі українського народа, кирилики, які будуть представляти інтереси не Українців, але Берліна або Москви.

Оці партійники зблькувались тепер в один табор під назвою: „Український і Білоруський виборчий бльок". — Ундівці — наші попи і меценаси, радикали-кулаки і недобитки уесдеків, які ще не попали у комуну та У. В. О. (Військова Організація) — стали спільним фронтом, узгіднили свої вузко партійні інтереси, пороздiлювались посольськими мандатчиками і... давай горлати: „Українці єднайтеся, ставайте під наш прапор, бо ми єдина українська органiзація і т. п.

І ми є за цим, щоби широкі українські маси станули спільно одною лавою, до виборчої урни. Та тут лише питання не за ким, а за чим нам піти, довкруги чого маємо станути спільними силами? Яку ідеольогію має представляти оцей так званий Український виборчий бльок? Куди він хоче повести українські трудові маси? Чи мирної співпраці, супокійного співжиття з братнім польським народом, який спільно з нами переживав всі злидні австрійської, німецької і російської неволі? Чи може не до провадження на дальше братовбійчої війни з Поляками, як не до кровавої тепер, то хто зна, чи не в короткім часі? Чи в цій вічній боротьбі з Польською Державністю, з якою ми є органічно звязані, ми українські селяни, робітники і трудова інтелігенція рівнож на дальше маємо тратити наше майно, здоровля, витрачувати сили на безхосенну, безвиглядну боротьбу? Чи мало ще в нас жертв? Чи мало нас упало у світовій війні, у братовбійчій українсько-польській у 1918-19 роках, чи мало ще сліз пролляли наші матері, жінки, сестри, вдовиці і сироти? Чи мало зруйновано нашого народнього майна, якого відбудувати ще й тепер годі?

Вже крайня пора зірвати нам всякі зносини з отсими фальшивими провідниками нашими, проганяти їх проч від себе, не давати більше послуху їхнім облесливим слівцям та проганяти проч мов заразу яку!

Крайня пора нам станути на одиноко вказаний шлях реальної та здорової політики, політики співпраці та співжиття з братнім нам польським народом і Урядом Першого Маршалка Польщі Йосифа Пілсудського, знаного і випробованого приятеля нас Українців!

Взяв Маршалок у свої руки владу в найприкріший час економічної кризи, щоби ратувати край і населення від заглядаючої у вічи нужди.

Здаймо іспит політичної зрілости і доказ, що ми, широкі українські маси, не маємо нічого спільного з всякими партійними, зблькованими явними чи прикритими ворогами Держави і наших економічних, суспільних і національних інтересів!

Українські виборці!

Не вірте ніяким поголоскам чи інформаціям про те, немовби у вашій виборчій окрузі знято чи уневажнено листу Українського і Білоруського Виборчого Бльоку ч. 11, або немовби той чи інший кандидат з нашої листи зрікся кандидатури!

Картку до голосування

може кожний виборець написати собі сам. Картка мусить бути біла, чиста, неліньована і без ніяких знаків. На картці має бути лише одна цифра

11

навіть без крапки (точки). Тому, що є небезпека, що не всі села матимуть друковані картки, хай кожний виборець-українець собі затямить, що це не звільняє його від голосування. Всі українці голосують лише на

11

ПІД УВАГУ
повновласникам листи ч. 11 і мужів довіря!

У звязку з виданими зарядженнями пригадується і поручається, аби повновласник листи ч. 11 мав у себе зразки оригінальних підписів мужів довіря нашої листи у всіх виборчих обводових комісіях округи.

Повновласник листи ч. 11 має порівняти ті зразки з підписами мужів довіря на протоколах обводових комісій в часі обчислювання голосів в окружній комісії при устійнюванні виборчих вислідів в окрузі.

Маємо відомости,

що багато українських громадян, яких Український Виборчий Комітет призначив на мужів довіря при обводових комісіях міста Львова та які дістали відповідні уповноваження від повновласника при Окружній Виб. Комісії о. Івана Туркевича, відтягаються від виконання цього обовязку, викручуючись ріжними дрібничковими причинами. Взиваємо всіх цих громадян схаменутися і не плямити свого імени пятном труcливости і рабства. Мандат мужа довіря є не тільки обовязком, але й почестю. Несіть цю почесть і виконайте свій громадський обовязок гідно, як личить членам зрілої нації.

Виборчі практики в Станиславівщині

Повітова Виборча Комісія в Богородчанах розіслала до всіх громадських урядів обіжник з датою 6. XI. 1930. ч. 119/20., в якому поручає повідомити населення, щоби не голосувало на листу ч. 11. лише на листу маршалка Пілсудського ч. 1. В обіжнику кажеться, що Преосв. епископ зі Станиславова Григорій Хомишин заказав не лише священикам, але й вірним голосувати на українську бльокову листу ч. 11 нібито тому, що до того бльоку належать радикали. Про таке розпорядження дотепер ніхто, а в першій мірі компетентне духовенство не знає. Тут очевидне зловживання і то не із боку якоїсь неміродайної хочби й впливової особи, але із боку пов. виборчої комісії, яка в першій мірі має перестерігати виборчої законности. Рівночасно є це надуживанням влади Преосв. Еп. Ординаріяту, який про подібне розпорядження нічого не знає.

Виборча акція не за одинку в Солотвинщині майже неможлива. 19. X. ц. р. розігнано в Солотвині довірочні збори. Те саме 8. XI. в Монастирчанах. Дня 9. XI. ц. р. підчас численного передвиборчого зібрання в Солотвині, серед найбільшого спокою присутніх, підчас реферату в присутности численної поліції ввійшло до салі ще більше поліціянтів. На салі очинився крик, а рівночасно почувся бренькіт вибиваних шиб. Тоді місцева поліція розігнала віче. Помимо труднощів і перешкод українське населення держиться бодро й голосуватиме масово на свою єдину листу ч. 11.

Не марнуйте виборчих карточок 11-ки!

З кожного числа „Діла" й інших українських ґазет, які підтримують Український Виборчий Бльок, вирізуйте їх, роздавайте серед рідні, знайомих і сусідів та сховайте ОДНУ КАРТОЧКУ СОБІ ДО ДНЯ ВИБОРІВ! Хай ні одна карточка не пропаде!

11 **11** **11** **11**

ВІДГУКИ ДНЯ.

Столиця і вибори.

Ці рядки, які пишу оце, не дійдуть уже на час до читача з провінції. В найліпшім разі застануть його в дорозі до виборчого льокалю, або ждатимуть на нього, доки він не сповнить свого найвищого громадянського обовязку.

Тому й не призначив я нинішнього фейлетону для краю.

До столиці Галицької Землі моє слово...

Стара єси іменничко князя Льва, стара майже як наша історія і така сама „пеховата“, а ще до того лежиш над самою Полтвою. Ріжні вибори переходила ти в своїм довгім житті. Вибирали тут і королів, і гетьманів, і послів до гетьмана. Вибирали і звичайних послів до звичайного австрійського парляменту і до варшавського сойму. Бачила ти ріжний спосіб виборів: Від „баденівських“ до 1928 року.

А тепер матимеш нагоду подивитися на вибори 1930 року, які вже в своїй підготовчій стадії дають тобі богато небуденних зворушень. Уявляю собі як кліпаєш старими очима, дивлячись на способи переводження в життя святих засад пятиприкметникового права голосування. А подумай: Те, що Ти бачиш, це все тільки львівські, столичні історії. Не вмилися вони до провінціональних містерій, як не вмився практикант до досвідченого майстра.

В неділю піде твоє населення до виборчої урни. Ріжношерстне воно (з твоєї власної вини столице) і тому ріжні картки притащить воно зі собою. Неодин може, страха ради, зовсім не піде там, де люди, але більшість таки попхається.

Що українці?! Як українці?! Що ми?! Як ми?! Як менше-більше нам?!

Такі питання падають щодня звідусіль і від усіх.

А я все своє:

— Панове! Львів не Крутихвости! Лавою все піде. Будете бачити!

— Як доживемо! — відгивається якийсь грубшого калібру песиміст.

— Не бійтеся, не вхопить.

Виборчий комітет має клопіт з мужами довіря. Я й сам, якби не жінка, був би крутив.

— Згасне — кажу світло, а хтось позауш. Навіть не знати, хто!...

— Не бійся — підбадьорює мене — може вдарить, а може ні. Згасне світло — а ти зараз віскоч на бік і Даймона ліхтаркою блис! Врешті, маємо дома і квасну воду і вату... Йти треба. Однако тебе ніде не вибирають. Все таки щось...

І я погодився.

Але конче хочу, щоби мого приятеля післали мені на заступника. Буде поділ обовязків. Все таки менше спухну.

Колиж я погодився на таке відповідальне, експоноване, таке — скажім — небезпечне становище як муж довіря, то що казати про звичайну віддачу голосу?!...

Хіба є такий столичник, що струсить?!...

Галактіон Чіпка.

Виборчий рух.

ДРОГОБИЧЧИНА.

В останніх двох тижнях відбулися наші передвиборчі віча в *Сільці, Модричі, Попелях, Оровім* (під голим небом при участи понад 1500 виборців), у *Трускавці* (при участи понад 1000 виборців); крім того відбуто повітові передвиборчі наради в *Дрогобичі* в днях 6, 13, 20, 27. жовтня і 3. листопада ц. р. На всіх зібраннях реферував д-р Витвицький. Также перевели у себе передвиборчі наради всі передмістя Дрогобича.

НАДВІРНЯНЩИНА.

У вівторок 11. листопада ц. р. відбулися в *Надвірній* Повітові Передвиборчі Збори, на яких явилось богато селян з усіх сіл надвірнянського повіту. Промовляли на зборах д-р Николайчук, Юра Чукур і д-р Карпевич. Обговорювано виборчі справи і наше політичне положення.

В дні 16. і 23. листопада голосуйте всі на лісти „Українського і Білоруського Виборчого Бльоку“ число — 11

Ревізії й арештування.

СТАНИСЛАВІВ.

З огляду на доривочні й почасти невірні відомости про арешти в Станиславівщині, просимо помістити повний виказ осіб, що за останні два місяці були і є в станиславівській слідчій тюрмі:

1) *У звязку з ліквідацією Пласту* арештовані:

Зі **Станиславова:** Бойчук Осип, Салевич Гриць (випущений після 3 тижнів), Скочдополівна Одарка, Блаженко Володимир, Білогубка Маврикій, Ляшкевич Омелян, Ганушевський Мирон і Богдан, Ткачук Михайло, Гудзоватий (випущені після тижня).

З **Тисьмениці:** Шкорутівна Марія, Шкорутівна Люба, Лозинський Евген, Петрунів Микола (всі ще сидять).

З **Калуша:** суддя Гладишовський, п-ні Чорпітова, Ф. Біленький, Микитка (випущені після тижня), Д. Кушлик (випущений після 6 тижнів).

З **Коломиї:** Степан Маціборко (ще сидить).

З **Галича:** О. Мончук (ще сидить).

Арештованим пластунам закидувано у великій більшости теж і контакт з УВО. Арештовано ще й випущено з поліційних арештів пластунки: В. Бойчуківну, Г. Стрийську та О. Андруховичівну.

2) Окрім цього арештовано й випущено отсі особи зі **Станиславова й околиці:** Я. Ясеницький, Я. Балицький, Солук, Пиндус, Гриневич, Галиляк (Станиславів), о. Корсан (Старуня), Дрозд, Сегінь (Галич), Щербій (Павелче), Решетило (Саджава), Верес (Отинія), Ребрик, Шпильчак, Боднар (Ямниця), Скрутівна, Верес Роман (Отинія), селянин Вовк (Побереже).

Сидять іще в тюрмі: М. Голуб (Коломия), І. Корчинський, Янович (Галич), Михайлович (Тисьмениця), Козоріс, Городенко, Пришляк, Джеджора, Максимишин, Козьолковський (Дора), Драганчук (Загвізде), Качан (Ганусівці), Черепаха.

Зі станиславівської тюрми перевезено до **Бережан: Мик. Никифорчина та Ів. Батрачука.**

Вдруге арештовано Ф. Біленького з **Калуша.** Його передержано 5 днів в поліційних арештах у Станиславові й опісля знову випущено на волю.

Слідство у справі всіх арештованих веде тільки один слідчий суддя, тому воно йде пиняво. Трьох вязнів почало було голодівку.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Дня 1. XI. ц. р. перевели відділи поліції основну ревізію в о. пароха Степана Височанського в **Перегноєві,** пов. Перемишляни. Перешукали й переглянули все до чиста, але нічого не найшли.

Тогож дня переведено трус в домі п. Григорія Будзінського в тім самім селі, також без висліду.

ДО АРЕШТІВ У ЛУЦЬКУ.

Повідомляють нас, що у всіх арештованих у Луцьку, про що ми вже на днях писали, переведено дуже докладну ревізію, включно до того, розбирано навіть образи, чи не заховано там чого протидержавного.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

З львівської слідчої тюрми при вул. Казимирівській випущено в четвер 13. ц. м. на волю п. Михайла *Стефаніського,* члена Президії УНДО і п. Катерину *Вишнівську,* машиністку Українського Клюбу у Варшаві. Обоє сиділи у слідчій вязниці рівно по два тижні.

Дня 7. листопада ц. р. вийшов на волю парох Любіня Великого о. Іван *Фединський,* перебувши у слідчій тюрмі в Городку 6 тижнів, а опісля ще й два дні у слідчому арешті на Бриґідках у Львові.

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Дня 4. XI. 1930 вечором 18 поліцаїв і тайний агент перевели ревізію в *Ладанцях* пов. Перемишляни в домі управителя школи Василя Сениці, в молочарні, кооперативі, читальні „Просвіти“, та в господарів Антона Заставного Миколи Духа й Миколи Дулинця молочарського техніка. Нічого не знайдено. Арештовано Василя Сеницю управителя школи, Павла Собечка й Антона Заставного та відвезено до бережанської тюрми.

Уряд меншости Вогоіна хоче лишитися при владі.

Нововибрана австрійська Національна Рада збереться 3. або 4. грудня. Переговори між партіями в справі створення урядової більшости почнуться не скорше як у половині другого тижня, бо парл. партії не обсадили досі мандатів, які здобуто на основі решти голосів. На домагання соц.-демократів, щоби уряд подався до димісії, комунікат христ.-суспільної партії стверджує, що поки мандати з решти голосів не обсаджені, нова Нац. Рада не існує. Згідно з новою конституцією уряду не вибирає парлямент (як давніше), лише іменує його президент республики. Президент не може видавати рішення, поки не вислухає гадки провідників парл. партій. Передчасну димісію уряду вихіснувала би спекуляція. В цій заяві добачує ліва преса бажання теперішнього уряду вдержатися при владі та вказує на заяву мін. Штаремберга в однім мадярськім часописі, що Гаймвера має довіря для Вогоінового уряду та що не є виключене, що теперішній уряд меншости й далі лишиться при владі.

Допомога нашим інвалідам

повинна бути трівка та зорганізована. Впишіться в члени УКТОДІ. Річна вкладка звичайного члена 6 зол.

ОСТАННІ ВІСТИ

ВИБОРИ БУДУТЬ ТАЙНІ.

(ПАТ). Генеральний виборчий комісар оголошує: Задля успокоення громадської думки, яку збаламутили деякі часописи неточними вістками про мій розпорядок відносно тайности виборів, повідомляю, що ніякого розпорядку, який змінював би спосіб голосування до сойму чи сенату я не видавав і не міг видавати, бо не маю права змінювати закону. Вибори, як і давніше, будуть тайні та переведені згідно з конституцією й виборчою ординацією. Про ніяку зміну тайного голосування не було бесіди. В обіжнику для предсідників окр. комісій, я подав лише мою думку про значіння й істоту тайного голосування та зарядив, що треба, для запевнення порядку і спокою підчас голосування. Інших розпорядків я не видавав і всякі побоювання про унеможливлювання виборцям віддати голоси згідно з їх свобідною волею та переконаннями є зайві та безосновні.

ПІСЛЯ ПЕРЕВЕЗЕННЯ Б. УКР. ПОСЛІВ.

Б. українських послів із Берестя привезли до Львова трьома військовими автами з ескортою вахмайстрів жандармерії, поліції і цив. тайних агентів із комендантом варшавської поліції. Рівночасно привезено у Львів їх акти. У Львові відставили б. послів до команди округи. Там переглянули папері, потім послів відвезли до воєвідства. Начальник уряду безпеки Роговський конферував із прокуратором окр. суду Зубрицьким, у наслідку чого передали б. послів до дальшого розпорядження прокуратора. Прокуратор приказав помістити б. послів у вязниці при вул. Казимирівській. В силі остає дотеперішня ізоляція. Дальше слідство веститиме апел. суддя для справ великої ваги д-р Янушевський. Акти слідства з Берестя надійдуть нині-завтра і тоді суддя Янушевський піче слідство та після приноровлення процедуральних приписів могтиме позволити рідням бачитися з вязнями.

ОДНОГО Б. ПОСЛА УВІЛЬНИЛИ.

Процес б. посла Мохнія у Замості закінчився увільненням обвинуваченого. Мохній, кандидат із ч. 7. Красностав, був обвинувачений із 129 §.

ЖІНКА - ШПІОН - СТАРШИНА.

У Катовицях арештували молодця, що старався випитувати робітників про відносини в фабриках. Арештований сказав, що зветься Ст. Поремба. Підчас слідства арештований втік. На другий день тайний агент побачив арештованого на зал. дврці в одностро́ї старшини армії, заприязненої з Польщею. Їхав із ним аж до Варшави. Тут поліція арештувала того „поручника". Із документів виходить, що арештований займається економічною шпіонажею в користь сус. держави. Вкінці при ревізії виявилося, що цей шпіон, це — жінка. Вона зізнала, що називається Рожа Штрасеман. Її відставили до Катовиць.

ЗАМАХ НА ЯПОНСЬКОГО ПРЕМІЄРА.

Член реакційної організації Сагоя зранив у живіт вистрілом із револьвера японського премієра Гамачугі. Кулю вийняли та перевели трансфузію крови. Кров дав молодший премієрів син. Атентатчик хотів убити премієра, бо вірив, що його політика спричинила скрутне ек. положення.

НОВИНКИ

— **Телеф. 2-11. Піскова 22 „Власна Хата" Фотограф Лев Янушевич.** 537 130-?

— **Кооперативно-освітний курс в Долині.** Управа курсу повідомляє всіх зголошених, що досі не має дозволу на відкриття курсу. Як тільки дозвіл прийде, оголосить це в українських часописах „Ділі" і ін. Тому, що на покриття коштів курсу Управа „Р. Ш." не одержала ніякої субвенції, мусітимуть курсисти платити місячно по 10 зол. Хто довезе харчі з дому, зможе харчуватися в шкільній кухні, інші дістануть харчі за оплатою по 40 зол. місячно. Про мешкання подбає Управа „Р. Ш." З документів треба мати „довуд особісти" або військову книжечку для зголошення в поліції. — **Управа „Р. Ш." в Долині.**

— **Арештування.** В Поршні, пов. Львів, арештовано на днях управителя школи, українця Володимира Ржезневського, який був й головою української кооперативи. Йому закидають, що ведучи передвиборчу агітацію, переступив межу льояльности супроти держави.

— **Здирають українські вивіски.** В ночі 11. ц. м. невідомі приятелі всього, що українське, здерли і забрали українську вивіску д-ра Максима Тимкова, лікаря в Сколім.

— **Жертва праці.** Лякерник Герман Кац працював при вул. Шептицьких ч. 24. у Львові на висоті другого поверха, а через необережність упав на хідник і зломив руку та поранився в голову. У небезпечному стані його відвезено до лічниці.

Не нарікати на тяжкі часи? Шик і мода доступні є для кожного, треба лише практично урядитися. Вже за 14·90 зол. можна дістати сатинові сапянці (пантофельки) з першорядною шкіряною підошвою та оксамитні за 19·50 зол., які з відповідними сніговцями є безперечно практичною і дешевою обувю на осінь і зиму. Ближчі вказівки дають всі склепи **Дель-Ка**

—o—

З кіна.

Кіно Паляс „Дорога до раю", тонова оперетка.

Оперетка в стилі гротески улюбленої французами. Сцени, що в німецькій оперетці доведені в сентиментальних місцях до ліричного напруження — тут закрашені іронією фарси. Там, де глядач сподіється жестів розпуки або бодай меляхолії, герої їдуть вихилясами у танцюристім хороводі.

Трьох приятелів закохується в тій самій дівчині, не знаючи взаємно, що це та сама. Вона вибирає найкращого себто третього з черги, бо в коханні завсіди виграє „той останній". Молодці продають запальний модний матеріял: бензину до авт, а дівчина настільки багата, що може власним автом доїзжати, коли хоче, до їх бензинової стації. Більше казати нікому не треба.

Геройку грає Ліліяна Гарвей, вічно весела, метка і першорядна танечниця. Фільма німецького виробу, з французькою мовою і міжнародніми артистами. Ольга Чехова бере участь у цій комедії тільки для реклями — її роля мінімальна, наскрізь „формальна". **м. р.**

СПОРТ

Недільні змагання.

В неділю 16. ц. м. з приводу виборів не буде ніяких змагань між ліговими дружинами. У Львові відбудеться тільки змагання за вхід до Ліги між Лехією і 82 п. п. з Берестя.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Орест Зарицький, вислужений лікар-адмірал австрійської маринарки, помер дня 3. листопада ц. р. в 67-ому році життя в домі свого шурина о. дек. Йони Пелехатого в Кругові. Покійний уродився в Стриївці, збаражського повіту, гімназію кінчив у Тернополі разом з проф. Зобковим. Скінчивши гімназію, студіював медицину у Відні і був головою Т-ва „Січ". Після медичних студій вступив до австрійської маринарки і служив весь час у Полі аж до розвалу Австрії разом з бл. п. Я. Окуневським. Все життя провів на чужині, одначе все цікавився життям рідного народу і складав жертви на народні цілі, застерігаючися, щоби його імени не поміщувано у виказах жертводавців. В 1919 р., перебуваючи у Відні, організував санітарний поїзд, що під проводом д-ра Новака віліхав на В. Україну до Винниці. В 1922 р. повернув до Батьківщини, де замешкав у домі своєї рідні і тут давав селянам безплатно лікарські поради, чим зеднав собі любов, найкращим доказом чого був величавий похорон, в якому взяло громадну участь селянство із сусідніх сіл. В. Й. П.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 14. листопада ц. р. масло пріма експортове солене 4·90 зол. масло пріма бalthові несолене 4·90 зол., літра молока 0·38—39 сотиків, літра сметани 1·70 зол., копа яєць 12·50—12·70 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Субота 15. листопада, год. 3·30 поп. „Господарський баль". Заблоцького; год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".
Неділя 16. листопада, год. 3·30 поп. „Діюк трьох дівчат"; год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):
Субота 15. листопада, год. 7·30 веч. „Доротея Ангерман".
Неділя 16. листопада, год. 3·30 поп. „Хоробрий вояк Швейк"; год 7·30 веч. „Доротея Ангерман", Гавптмана.

Малий Міський Театр:
Субота, 15. листопада, год. 7·30, веч. „Перша пані Сельбі".
Неділя, 16. листопада, год. 3·30 поп. „Вічне перо"; год. 7·30 веч. „Перша пані Сельбі".

Театр Новин (в саді кіна „Кольосей"):
Субота, 15. листопада, год. 7·30 веч. Тітка Карля", премієра.
Неділя 16. листопада, год. 4 попол. „Еспанська муха"; год. 7·30 веч. „Тітка Карля".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Ніч насолод" (Ів. Петрович).
ГРАЖИНА: Звукова фільма: „Моє сонцішко".
КОПЕРНИК: Звукова фільма: „На Сибір".
КОЛЬОСЕИ: Нечинне.
ЛЕВ: Звукова фільма: „На Сибір".
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Наддунайський вальс".
ОАЗА: Царський кур'єр. (Іван Мозжухін).
ПАН: Трагедія Габсбургів (дві серії разом).
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Дорога до раю" (Ольга Чехова).
ПАСАЖ: Пат і Патахон як королі моди. Звуковий додаток.
ПРОМІНЬ: Мадам Рекаміє. Звуковий додаток.
РАЙ: Звукова фільма: „Погании" (Рамон Новаро).
ХИМЕРА: Терниста доля.
ФАТАМОРГАНА: Бригада смерти.
СТИЛЕВЕ: Місто чудес (Фербенкс). Залюблений небіщик.
УПІХА: Біле пекло Піз Палю. Доброволець.

Програма радіо.

Субота 8. XI. 1930.

Варшава (1411,7) 16·45 Твори молодих музичних талантів. **Гельсінгфорс** (221,4) 18·35 Радіоорхестра. **Льондон** (356,3) 18·15 Танкова музика. **Берлін** (419) 16·30 Концерт. **Харків** (426) 16·00 Концерт. **Стокгольм** (435,8) 16·00 Популярна музика. **Рим** (441,2) 12·45 Легка музика. **Прага** (486,2) 19·20 Концерт. **Відень** (516,3) 12·00 Капеля Ледерера. **Будапешт** (550,5) 12·05 Бадалайкова орхестра. **Париж** (1724,1) 10·00 Концерт.

Неділя 16. XI. 1930.

Варшава (1411,7) 14·50 Музика. **Гельсінгфорс** (221,4) 11·00 Популярний концерт. **Льондон** (356,3) 16·30 Радіоорхестра. **Харків** (426) 16·00 Музика і пісні. **Берлін** (419) 10·00 Богослуження. **Рим** (441,2) 13·15 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 9·00 Религійна музика. **Відень** (516,3) 11·05 Концерт симфонічної орхестри. **Будапешт** (550,5) 17·15 Солісти. **Ленінград** (1000) 10·00 Орхестра.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові. 881

Болехів:
15. XI. „Гарна Олена".
16. XI. „Гетьман Дорошенко".
17. XI. „Гріх".

Стрий:
18. XI. „Гарна Олена".
19. XI. „Дорошенко".
20. XI. „Гріх".

У своїм турне вступить Театр на кілька вистав до Перемишля і Львова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

КІМНАТА умебльована для 1—2 осіб з удержанням або без до винайму Генінга 24, партер. 879 3—3

ТОЛОЧУ ДЕСЕНІ на оксамітах і на плющевих плащах навіть старих, знищених; відсвіжую, чищу, переробляю. **Волянська, Львів, Собіського 12,** тел. 17-04. 232а 27-?

ФОРТЕПЯНИ І ПІЯНІНА нові і уживані на ріжні ціни, знамениті з першорядних фабрик продає — міняє — Ганак. Пілсудського 21, перший поверх. 816 7—10

ГАРНІ вибирані гриби (найменче 5 кг.) по 12 зол. 1 кг., повидла з чистих сливок на цукрі в 5 кг. діжках 14 зол., чиста овеча бриндзя в 5 кг. діжках 14 зол., пчільний мід з гір в 5 кг. бляшанках по 23 зол., волоські горіхи в 5 кг. мішочках 17 зол. — посилає франко за післяплатою фірма Мендель Штуммер Косів к. Коломиї. 866 3—10

ОЛЕКСАНДЕР ГРИЦЕК в Америці пошукує сестри Анни, яка перед війною віддалася за львівського фризієра. — Зголоситися листом до: Гаїдра Verbauti, почта Jurcauti, Bucovina, Romania. 876 2—3

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні жіночі годинники перероблюємо на ручні. 437

1 зол. коштує кожна золотнича, дбало виконана направка у Мандля. — Вул. Коперника, напроти кіна. 772 5—?

ТРИ КІМНАТИ з кухнею, повний комфорт, коридорова система, також кавалерська кімната з ужиканням лазнички до винайму від 1. грудня п. р. Відомість в Адм. „Діла". 873 3—3

КАНДИДАТ НОТАРІЯЛЬНИЙ (іспитований) шукає від 1/3 1931. (евентуально від 1/2 1931.) посади. Оферти з умовинами слати до Адміністр. „Діла" для „Кандидата нотаріяльного". 894 1-3

Д-Р ПРАВ з 4-літньою адвокатською практикою шукає негайно місця. Зголошення під „Д-р прав" в Адмін. „Діла". 884 1—2

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розважевскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 888 1-?

ПОШУКУЮ молодої інтелігентної виховательки до ученика I. кляси гімназії. Вимагається знання гри на фортепіяні, французької мови та шиття. Зголошення з фотографією та відписом покінчених студій, які будуть звернені, слати на адресу: Е. Савицька. Львів, вул. Уейського 4/І. пов. З удержанням та кімнатою. 897

КАМЯНИЦЮ 1. поверхову нову з фронтовою парцелею, яка надається на ріжні цілі, вільне мешкання — продам. Вклад 1900 долярів, решта 10.000 золотих позичка на 15 літ. Львів, Замарстинів, Крива 29. 898

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст венеричних, шкірних недуг і косметики

Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—9 і 2—5, в неділі від 9—1. **Львів, Ясинна 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 1411 **Лічення жиляків.** 38—?

Подяка.

Не маючи змоги зложити особисто подяки всім тим, від кого діждали ми щирих висловів співчуття та розради в незглибимому смутку, який нанесла нам передчасна і невмолима смерть Нашої Найдорожчої Незабутої Жінки і Матері бл. п. Олени Куниковоі, складаємо цим шляхом наше сердечне Спасибіг. Окремо дякуємо Всечеснішому Духовенству, Союзові Українок й обом хорам: Бояна і Студентському. 895 **Муж і сини.**

Ширіть наш часопис!

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 **Пересвітлення Рентгеном.**

Подяка.

Подобалось Всевишньому покликати до себе Нашого Найдорожчого Брата, Шурина і Вуйка — **Д-ра Ореста Зарицького, адмірала-лікаря.** Прибиті горем складаємо щиру подяку всім, що нас потішили в нашому горю і віддали останню прислугу Покійному. В першу чергу дякуємо Вп. Д-ру О Залужному, лікареві, який, не вважаючи на важку дорогу, приїхав з Золочева, щоби рятувати Покійного. Дальше дякуємо Всч. отцям Володимирові Чайківському, М. Доротові, Н. Капшійові, І. Мандзюкові, З. Цісикові, І. Ганицькому за участь у похоронї, а о. І. Костельному за надгробне слово. Дякуємо Вп. П. Д-ру О. Залужному, Вп. П. В Чорноземському за поміч в уряджені похорону. Рівнож дякуємо Вп. Панству Удрицьким з Луковця за участь у похороні. Дякуємо Церковним Брацтвам з Кругова і Нуща і молоді, яка несла домовину на 4 км. віддалений цвинтар у Нущу. Нехай Всевишній заплатить Вам усім сторицею! — **Олена Пелехата й Евгенія Кузьмова,** сестри; о. дек. **Иона Пелехатий,** шурин. 891

Ослаблення блідницю лічить ***Hemogen*** оригінальний тільки з фірмою ***Klawe***

470 8—12

Вже появилась у продажі „Техніка Кооперат. Молочарства"
проф. Кости Михайлюка, видання **„Маслосоюзу".**

Необхідний підручник для молочарів і самоосвіти. 200 стор. друку з 83 малюнками.

Ціна книжки 6·— зол.

Купувати можна в „Маслосоюзі", Львів, вулиця Косцюшка 1а, або у Відділах „Маслосоюзу" в краю та більших книгарнях. 883 1—2

ЖІНКИ! Дуже багато жінок терпить на обірвання внутреностей, яке приходить звичайно по злогах, з тяжко праці, з двигання тягарів і з богато інших причин. Отже жінка буде без сумніву здоровою, охочою до життя і праці, коли спровадить собі спеціяльний бандаж против обірвання внутреностей.

При замовленні треба подати міру в центиметрах (або ниткою) 1) в поясі, 2) довкола живота, 3) довкола підживота, подати зріст (низький, високий або середній) і скількість породів, які перебула. Треба описати чи має нестравність шлунка, утиск і тягучі болі внутрі, болі під ложечкою (грудьми), нервовий стан, біль голови, а навіть часто біль очей, біль на хребті, спині і під лопатками, біль підчеревний або пахами, біль одної ноги чи обох ніг і т. д.

Все точно описати і з повним довірям спровадити бандаж або спеціяльний шлунковий гумовий пояс зроблений і доповнений відповідною пельотою відповідно до роду болів. Ціна від 25 до 40 зол. Коли надзвичайної конструкції ціна значно вища.

В недомаганнях і недугах з приводу внутрішнього обниження або обірвання: шлунка, кишок, матиці і нирок ніякі лікарства не помагають лише тимчасово зменшують терпіння. Тому одиноким ліком крім операції є зжити бандажа, купленого у спеціяліста-бандажиста.

M. L. Polaczek у Самборі ч. 21.

Також і для мущин є спеціяльні пояси проти обниження шлунка, нирок і кишок. Пропуклинові бандажі, які забезпечують найбільші і застарілі пріври (бухи), живота, литки, пахвини і такої, що запалася вже в долину. Гумові панчохи проти жилиля і пухнення ніг. — Гумові мочники для ослаблених в міхур мущин та жінок до вжитку в часі ходження, праці, подорожі і підчас сну. — Простотримки і коректори проти згорблення і скривлення кістяка.

Протези-штучні ноги і руки для ампутованих. 622 5—5

Чому перше місце має всюди

Тому, що удосконалені **Снігівці і кальоші** марки „Pepege" при **низькій ціні,** відріжняються добірним зовнішним виконанням і довго задержують початкову **красу форми** та кольору. Позатим вони **дуже легкі** і завсіди легко можна їх вкладати.

ЖАДАЙТЕ ВСЮДИ ЛИШЕ З ПІДКОВОЮ

‹PEPEGE› 802—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10.